

3. Основні особливості економічної моделі НІК. [Електронний ресурс].- Режим доступу: https://studopedia.su/16_141981_osnovni-osoblivosti-ekonomichnoi-modeli-nIk.html

4. Антикризове управління підприємством: Навч. посіб. / Чернявський А. Д. – К.: МАУП, 2006. - 256 с.: іл. – Бібліогр.: 242-245.

5. Приплив іноземних інвестицій до Південної Кореї досяг 10-річного максимуму. [Електронний ресурс].- Режим доступу: <https://news.finance.ua/ua/news/-/222440/pryplyv-inozemnyh-investytsij-do-pivdennoyi-koreyi-dosyag-10-richnogo-maksymumu>

6. "АЗІЙСЬКІ ТИГРИ". [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://referat-info.at.ua/publ/vsesvitnja_istorija_nova_istorija/azijski_tigri/7-1-0-8

Верхолук І.О.

студ. групи ЕВ-31

Науковий керівник – к.е.н., доц. каф. ММП Гнилянська Л.Й.

АНАЛІЗУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ СФЕРИ FIN TECH

Фінтех – це галузь, яка складається із компаній, які використовують технології та інновації, щоб конкурувати із традиційними фінансовими організаціями в обличчі банку чи посередників на ринку фінансових послуг. Це технології, які покращують і оптимізують фінансові послуги. Фінансові технології почали розвиватися після кризи 2008 року. Щоб скоротити свої витрати і оптимізувати роботу, банки запустили роботів-консультантів, почали пропонувати кредити онлайн і переміщати фінансові платежі в інтернет. Поштовхом для розвитку фінансових технологій стали мобільний інтернет, поширення смартфонів і незадоволеність населення банківськими послугами. Однак все більше і більше фінтех презентує рішення, які кардинально змінюють традиційні фінансові послуги, включаючи мобільні платежі, грошові перекази, кредити та управління активами.

В Україні ФінТех перебуває на етапі зародження та налічує більше ніж 60 компаній з різним ступенем зрілості. Фактично, найбільшим ФінТех-прикладом в країні був Приватбанк (до націоналізації), технологічні послуги якого випереджали не лише локальний український ринок, але й європейський. 40% ФінТех-провайдерів були засновані до 2015 року, тоді як 60% провайдерів з'явилися за останні три роки. Близько 84% ФінТех-компаній вже почали пропонувати продукти та надавати послуги, а 16% ще знаходяться на етапі формування. ФінТех почав привертати увагу гравців фінансового сектору України лише у 2017 році після низки заходів та форумів, присвячених цій темі. Очікується, що більше зусиль та підтримки для розвитку цього важливого напрямку відбудеться у 2018 році.

За напрямками діяльності спостерігається така тенденція: платіжні сервіси і сервіси переказу коштів це лише 32%. Надзвичайно важливо, що 19% — це інфраструктура, тому що інфраструктура дає базу. Кредитування — 14%, маркетплейси -7%, страхування- 5%, діджитал та необанки- 5% та ін. (рис. 1) Цей тренд ми бачимо і в світі

Унікальність українських стартапів з фінтеху ще й в тому, що вони дуже швидко вчаться заробляти. Так, на Заході венчурні гроші створюють капіталізацію на мільярди доларів, хоча проект ще не приносить прибутку. Україна в цьому питанні на голову вище, тому що 85% вже продають і заробляють гроші. І що не менш цікаве, український фінтех йде "в ногу" із світовими технологічними трендами. Біометрична ідентифікація, машинне навчання, штучний інтелект — це те, над чим прямо зараз працюють українські фінтех компанії.

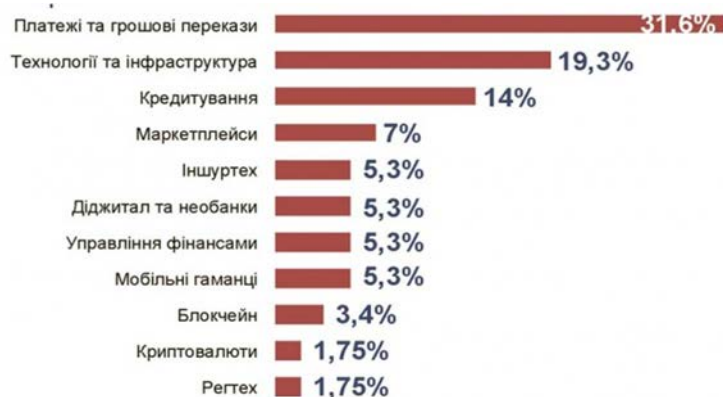

Рис. 1 Напрямки ФінТех-компанія

Проте, стартапів у нас все-таки не вистачає. І тут напевно проблема з венчурними інвестиціями і з інвестиціями в цілому. Велика частина цих проектів орієнтовані на український ринок. Тобто, ми не транскордонні. Все, що ми робимо всередині України, ми робимо в основному для себе. Це проблема для самих компаній, оскільки вони не можуть отримати додаткові доходи. Це проблема для інвесторів. Вони не розуміють, навіщо вкладати в проект, який обмежений рамками однієї країни, який не знає як вийти за кордон.

Думаю, що зростання фінтех індустрії України в 2018 році в чотири рази — абсолютно реальні цифри, тому що цей ринок відкритий. В нас досить велика кількість населення і велика територія яка покрита приблизно однаково. Плюс з центру — з Києва до будь-якого міста не більше 500 км. Це дає логістичну доступність. Це дуже сильно впливає на розвиток екосистеми, логістику екосистеми електронної комерції. Потужна інфраструктура у вигляді високого проникнення мобільного зв'язку та смартфонів у поєднанні з добре освіченим та технологічно грамотним населенням сприятиме прискоренню розвитку ФінТех.

Проте існують виклики для розвитку ФінТех-ринку в Україні

1. Законодавче та регуляторне поле
2. Традиційний банківський сектор, який повільно впроваджує інновації;
3. Відсутність відкритих API в банківській системі;
4. Обмежений доступ ФінТех-провайдерів до капіталу та фінансування.

Верхолюк І.О.
студ. групи **ЕВ-31**

Науковий керівник – доц. каф. ММП Дорошкевич К.О.

ОСОБЛИВОСТІ АЗИАТСЬКИХ ОПЦІОНІВ

Як відомо, азіатський опціон – це різновид опціону, вартість виконання якого визначається на основі середньої ціни базового активу за певний період часу. Тому, його ще називають опціоном середньої ціни або середньокурсовим опціоном. Азіатські опціони широко застосовуються на ринках з високою волатильністю базових активів. Вони укладаються переважно на товари, біржові індекси, курси валют і відсоткові ставки, цінні папери, нафту, кольорові метали тощо.

Значного поширення азіатські опціони набули на позабіржових ринках. З кінця 80-х років азіатський опціон отримав репутацію одного їм з найбільш популярних екзотичних фінансових активів.

Залежно від методу обрахунку ціни, азіатські опціони поділяють на два типи: арифметичні, які передбачають визначення середньої арифметичної ціни виконання; геометричні, ґрунтуються на середній геометричній. В обігу зустрічаються переважно інструменти, що ґрунтуються на розрахунку середньої арифметичної вартості опціону, зважаючи на їх доступність та зрозумілість для інвесторів. Якщо період спостереження за ціною базового активу збігається з терміном дії опціону, то такий інструмент називається повним азіатським опціоном. Натомість, якщо період котирування базового активу, який використовується до визначення середнього значення ціни, відрізняється від періоду часу дії опціону, то такий похідний інструмент називається частковим азіатським опціоном.

Особливістю опціонів даного типу є те, що ціна виконання невідома на момент укладення контракту, а лише вказується спосіб її визначення у майбутньому. У даних умовах виникає ціновий ризик інвестора. Як одну із особливостей азіатських опціонів, вкажемо на те, що азіатські контракти не завжди є дешевші за європейські, оскільки коливання середньої ціни може бути меншим, ніж ціни спот (ринкової ціни).

У умовах здійснення експортно-імпортних операцій, ризик опціонних контрактів пов'язаний також із ростом або падінням середнього курсу національної валюти. Проте за його допомогою можна покрити багато місцевих транзакцій, використовуючи лише один інструмент хеджування.

Волошина А. Ю.
студ. групи **МА-42**

Науковий керівник – к.е.н, доц. каф. ММП Дуляба Н. І.

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Український фармацевтичний ринок в останні роки демонструє високі темпи росту і характеризується жорсткою конкуренцією між вітчизняними та іноземними виробниками лікарських засобів і виробів медичного призначення.

В умовах ринкової ситуації скорочення частки лікарських засобів українського виробництва, відсутності гарантій щодо збереження фармацевтичного профілю, необхідності серйозних фінансових витрат кожен виробник лікарських засобів вимушений формувати конкурентну стратегію й тактику поведінки в бізнес-середовищі через підвищення конкурентоспроможності продукції та напрямів діяльності. Медикаменти випускає переважно невелика кількість розвинутих країн. Частка найбільших виробників лікарських засобів до яких відносяться США, Японія, Франція, Німеччина, Великобританія, Італія, Швейцарія, Іспанія, Нідерланди перевищує 75%. Україна перебуває у залежності від зарубіжних виробників медпрепаратів і не забезпечує потреб населення

Конкурентоспроможність фармацевтичного підприємства-виробника лікарських засобів і виробів медичного призначення необхідно розглядати як систему безперервно взаємодіючого комплексу факторів, що характеризує ступінь реалізації реальних і потенційних можливостей для формування, підтримання й генерування нових